

Ο ύμνος της αγάπης του αποστόλου Παύλου (Άγιος Λουκάς, Αρχιεπίσκοπος Κριμαίας)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Αυγούστου 9, 2016

(Α' Κορ. 13:1-13)

Κανείς άλλος δεν μιλάει έτσι **περί αγάπης** όπως ο θείος Παύλος· μας έδειξε την πραγματική ουσία της αγάπης και τη σπουδαιότητά της. **Η αγάπη είναι το κέντρο όλης της χριστιανικής διδασκαλίας, όλου του Ευαγγελίου**. Ας προσπαθήσουμε να καταλάβουμε το βάθος των λόγων του αγίου αποστόλου.

«Εάν ταις γλώσσαις των ανθρώπων λαλώ και των αγγέλων, αγάπην δε μη έχω, γέγονα χαλκός ηχών ή κύμβαλον αλαλάζον». Ο ήχος της χάλκινης καμπάνας ή ο αλαλαγμός του κυμβάλου είναι **κενός**, δεν έχει περιεχόμενο. **Κούφιος** είναι εκείνος ο άνθρωπος που γνωρίζει όλες τις γλώσσες, ακόμα και την γλώσσα των αγγέλων, και δεν έχει αγάπη.

«Και εάν έχω προφητείαν και ειδώ τα μυστήρια πάντα και πάσαν την γνώσιν, και εάν έχω πάσαν την πίστιν, ώστε όρη μεθιστάνειν, αγάπην δε μη έχω, ουδέν ειμί». Βλέπετε πόσο μεγάλη σημασία έχει η αγάπη· ο θείος απόστολος λέει ότι είναι ασύγκριτα πιο μεγάλη και από την πίστη που μετακινεί τα βουνά και από την γνώση που γνωρίζει όλα τα μυστήρια.

«Και εάν ψωμίσω πάντα τα υπάρχοντά μου, και εάν παραδώ το σώμα μου ίνα καυθήσωμαι, αγάπην δε μη έχω, ουδέν ωφελούμαι». Μάταιη είναι η θυσία εκείνων των ανθρώπων που παραδίδουν το σώμα τους στο θάνατο και στη φωτιά για να καεί και δεν έχουν αγάπη. Διότι και αυτά τα έργα, το να δώσει κανείς τη ζωή του ή να μοιράσει όλα τα υπάρχοντά του, **μπορεί να τα κάνει ο άνθρωπος χωρίς αγάπη**, για άλλους σκοπούς, πονηρούς.

«Η αγάπη είναι μακρόθυμη». Όποιος έχει την αληθινή αγάπη ξέρει να υπομένει ελαττώματα, σφάλματα και αδυναμίες του πλησίον του. Υπομένει τα πάντα γιατί αγαπάει αυτούς τους αδύναμους ανθρώπους που δεν γνωρίζουν τι είναι η γνήσια χριστιανική αρετή.

«Η αγάπη είναι γεμάτη από ευσπλαχνία». Άνθρωπος που η καρδιά του είναι γεμάτη αγάπη δεν μπορεί να βλέπει με αδιαφορία τους γυμνούς, πεινασμένους και

άστεγους συνανθρώπους του. Η αγάπη που ζει μέσα στην καρδιά του είναι γεμάτη ευσπλαχνία.

«**Η αγάπη δεν ζηλοφθονεί**». Όποιος αγαπά δεν ζηλεύει κανέναν. Να ξέρουμε· αν ζηλεύουμε κάποιον σημαίνει ότι η αγάπη δεν υπάρχει μέσα μας. Αν η καρδιά μας ήταν γεμάτη γνήσια χριστιανική αγάπη δεν θα ζηλεύαμε κανέναν για τίποτα.

«**Η αγάπη δεν καυχάται και δεν περηφανεύεται**». Όποιος αγαπά δεν περηφανεύεται γιατί η αγάπη και η περηφάνια δεν μπορούν να υπάρχουν ταυτόχρονα, είναι δύο πράγματα αλληλοαναιρούμενα. Όπου υπάρχει αγάπη δεν μπορεί να υπάρχει περηφάνια. Και όπου υπάρχει περηφάνια η αγάπη δεν υπάρχει. **Η γνήσια αγάπη** όχι μόνο δεν ζηλεύει αλλά δεν καυχάται και δεν περηφανεύεται, **είναι ταπεινή**. Να ξέρουμε· αν μέσα στην καρδιά μας υπάρχει περηφάνια, αυτό σημαίνει ότι η αγάπη εκεί δεν υπάρχει.

«**Η αγάπη δεν κάνει ασχημίες**». Πόση ασχημία και απρέπεια βλέπουμε γύρω μας. Αυτή έλαβε σήμερα τεράστιες διαστάσεις, κάτι που μας κάνει να υποφέρουμε πολύ. Αυτό σημαίνει ότι δεν υπάρχει αγάπη στους ανθρώπους, αλλιώς δεν θα υπήρχε τόση απρέπεια.

«**Η αγάπη δεν ζητεί το συμφέρον της**». Εμείς πάντα ζητάμε για τον εαυτό μας χαρές και απολαύσεις· το όνομά μας να είναι γνωστό, οι άλλοι να μας τιμούν, να έχουμε μία θέση υψηλή. Θέλουμε να έχουμε τα πάντα, τα πάντα για το εγώ μας. Και η αγάπη δεν ζητάει τίποτα για τον εαυτό της. Είναι εύπιστη, όπως είναι εύπιστα τα παιδιά. Αυτοί που μέσα στην καρδιά τους κατοικεί η θεία αγάπη είναι σαν τα παιδιά, για τα οποία ο Κύριος Ιησούς Χριστός είπε: «**Εάν μη στραφήτε και γένησθε ως τα παιδιά, ου μη εισέλθητε εις την βασιλείαν των ουρανών**» (Μτ. 18:3). Η αγάπη σε όλους και σε όλα έχει εμπιστοσύνη, δεν υποπτεύεται κανέναν. Οι άνθρωποι του κόσμου συχνά αδικούν τους άλλους· λένε ψεύτη, συκοφάντη και προδότη κάποιον που ποτέ δεν λέει ψέμα, δεν συκοφαντεί και δεν έχει προδώσει κανέναν, άνθρωπο που είναι καθαρός και στα λόγια και στα έργα του.

«**Η αγάπη δεν ερεθίζεται**». Πόσοι τέτοιοι άνθρωποι υπάρχουν μεταξύ μας; Ποιοι από μας δεν νευριάζουν; Πολλοί, πάρα πολλοί υπάρχουν τέτοιοι που όταν νευριάζουν φωνάζουν σαν έξαλλοι, χτυπάνε και βρίζουν τον άλλον. Αν υπήρχε στην καρδιά μας η χριστιανική αγάπη σίγουρα δεν θα τα κάναμε.

«**Η αγάπη δεν λογαριάζει το κακό, δεν χαίρει για το κακό αλλά συγχαίρει στην αλήθεια**». Αυτό σημαίνει ότι όποιοι έχουν αγάπη στην καρδιά τους είναι ανίκανοι και δεν θέλουν να βλέπουν κακό στον πλησίον τους. Είναι ικανοί και θέλουν να βλέπουν στον πλησίον μόνο καλό. Στην αγάπη δεν υπάρχει χαιρεκακία. Εμείς όμως χαιρόμαστε όταν πέφτουν οι αδελφοί μας, χαιρόμαστε όταν βλέπουμε τα

σφάλματά τους. Και η χαρά αυτή είναι δαιμονική διότι οι δαίμονες χαίρονται για το κακό που βλέπουν στους ανθρώπους. Όταν τα έργα και τα λόγια μας είναι αληθινά και δίκαια, η αγάπη αγάλλεται βλέποντας αυτό.

Η αγάπη **«πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ελπίζει, πάντα υπομένει»**. Όταν βλέπουμε πως αμαρτάνει ο αδελφός μας κλείνουμε τα μάτια μας, συγκρατούμε τη γλώσσα μας και δεν διαλαλούμε το σφάλμα του; Όχι, αλλά αντίθετα αρχίζουμε να τον κακολογούμε, για να μάθουν όλοι πόσο κακός είναι ο αδελφός μας. Δεν σκεπάζουμε την αμαρτία του αδελφού μας, όπως το κάνανε οι άγιοι, αλλά την κάνουμε γνωστή σε όλους, τα δικά μας όμως τα σφάλματα τα κρύβουμε.

Η ελπίδα, η ακράδαντη ελπίδα στον Θεό και στην ανταπόδοση στην αιώνια ζωή, δεν αφήνει ποτέ αυτούς που στην καρδιά τους κατοικεί η αγάπη.

Η αγάπη **«πάντα υπομένει»**. Υπομένει τους χλευασμούς, τους εμπαιγμούς και τα βάσανα για την αγάπη του Χριστού. Έτσι υπέμεναν τους χλευασμούς, τους εμπαιγμούς, την πείνα και το κρύο για τον Χριστό οι διά Χριστόν σαλοί. Η αγάπη θέλει μόνο το καλό του πλησίον και δεν ζητά τα δικά της.

«Η αγάπη ουδέποτε εκπίπτει· είτε δε προφητεΐαι, καταργηθήσονται· είτε γλώσσαι, παύσονται· είτε γνώσις, καταργηθήσεται». Και η προφητεΐα δεν είναι για πάντα, οι προφήτες πέθαναν. Θα καταργηθεί και η υπερήφανη ανθρώπινη γνώση, διότι αυτή εν μέρει μόνο είναι αληθινή.

«Εκ μέρους γαρ γινώσκομεν και εκ μέρους προφητεύομεν». Πολύ λίγα γνωρίζουμε, η ανθρώπινη γνώση είναι πολύ περιορισμένη, σχεδόν μηδαμινή, και όμως περηφανευόμαστε, **έχουμε διαβολική υπερηφάνια γι' αυτά τα λίγα που γνωρίζουμε**.

«Όταν δε έλθη το τέλειον, τότε το εκ μέρους καταργηθήσεται». Όλη η γνώση μας που έχουμε αποκτήσει είναι μόνο ένα πολύ μικρό μέρος της πλήρους και αληθινής γνώσεως. **Κάποτε αυτή η γνώση θα πάψει να ισχύει και θα χάσει όλη τη σημασία της**.

«Ότε ήμην νήπιος, ως νήπιος ελάλουν, ως νήπιος εφρόνουν, ως νήπιος ελογιζόμην· ότε δε γεγονός ανήρ, κατήργηκα τα του νηπίου». Αφού έχουμε μεγαλώσει δεν ασχολούμαστε πλέον με τα παιχνίδια. Τα έχουμε αφήσει. Τώρα είναι ο καιρός που μπροστά μας ανοίγει το αληθινό και το τέλειο. **Αυτά για τα οποία κάποτε καμαρώναμε -οι γνώσεις και η σοφία μας-, τώρα μας φαίνονται ανούσια σαν τα παιχνίδια με τα οποία ικανοποιούνται μόνο τα παιδιά**.

«Βλέπομεν γαρ άρτι δι' εσόπτρου εν αινίγματι, τότε δε πρόσωπον προς πρόσωπον».

άρτι γινώσκω εκ μέρους, τότε δε επιγνώσομαι καθώς και επεγνώσθη». Όλες οι γνώσεις μας, που τώρα μας φαίνονται τόσο σαφείς και καθαρές, δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένα θολό φως μέσα στο θαμπό καθρέφτη. Τότε δε, όταν θα έλθει ο καιρός της πλήρους αποκάλυψης, θα δούμε την αλήθεια πρόσωπο προς πρόσωπο. Τότε θα έχουμε την πλήρη γνώση, όπως ο Θεός μάς έχει γνωρίσει. Όπως για τον Θεό δεν υπάρχει τίποτα κρυπτό στον κόσμο, δεν θα υπάρχει και για μας τίποτε κρυπτό, τότε θα γνωρίσουμε όλα με πληρότητα. **Η Αγάπη θα μας αποκαλύψει τα πάντα.**

*«Νυνί δε μένει πίστις, ελπίς, αγάπη, τα τρία ταύτα· μείζων δε τούτων η αγάπη». **Πίστη, ελπίδα και αγάπη είναι η ζωή μας**, μ' αυτά πρέπει να ζούμε. Είναι το στήριγμά μας, η αναπνοή μας. Να θυμόμαστε όμως· αν και είναι μεγάλη η πίστη και ευλογημένη η ελπίδα, όμως πάνω απ' όλα είναι η αγάπη. Να αποκτήσουμε την αγάπη του Χριστού, να καθαρίσουμε την καρδιά μας και να δώσουμε μέσα της τόπο για την αγάπη. Αμήν.*

(Από το βιβλίο: Αγίου Λουκά Αρχιεπισκόπου Κριμαίας, "Λόγοι και ομιλίες", τόμος Γ'. Εκδόσεις «Ορθόδοξος Κυψέλη», Θεσσαλονίκη 2003)

(Πηγή ηλ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org)